

transgranicznego przemieszczania odpadów, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 740/2008 z dnia 29 lipca 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że wywóz z Unii Europejskiej do Libanu odpadów przeznaczonych do odzysku objętych kodem B1120 zawartym w wykazie B części I załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006 jest zakazany.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Zjednoczone Królestwo) — Deo Antoine Homawoo przeciwko GMF Assurances SA

(Sprawa C-412/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Prawo właściwe dla zobowiązań pozaumownych — Rozporządzenie (WE) nr 864/2001 — Zakres zastosowania *ratione temporis*)

(2012/C 25/23)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Deo Antoine Homawoo

Strona pozwana: GMF Assurances SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Zjednoczone Królestwo) — Wykładnia art. 15 lit. c), art. 31 i 32 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (Dz.U. L 199, s. 40) oraz art. 297 TFUE — Zakres zastosowania *ratione temporis* — Zakres zastosowania przepisów dotyczących zdarzeń powodujących szkodę

Sentencja

Artykuły 31 i 32 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) w związku z art. 297 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy ma obowiązek stosować to rozporządzenie jedynie do zdarzeń powodujących szkodę, które nastąpiły od dnia 11 stycznia 2009 r., zaś ani dzień wytoczenia powództwa odszkodowawczego, ani dzień ustalenia przez sąd rozpatrujący sprawę prawa właściwego nie mają wpływu na określenie zakresu zastosowania tego rozporządzenia w czasie.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) — Zjednoczone Królestwo) — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-422/10) (¹)

(Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Dodatkowe lub inne kryteria dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden aktywny składnik lub dla szczepionki skojarzonej („multi disease vaccine” lub „vaccin multivalent”))

(2012/C 25/24)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 3 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Przesłanki uzyskania świadectwa — Możliwość przyznania dodatkowego świadectwa ochronnego pojedynczemu składnikowi aktywnemu lub mieszaninie składników aktywnych w sytuacji, gdy patent podstawowy pozostający w mocy chroni pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników, w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia.

Sentencja

Artykuł 3 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem spełnienia również innych wymogów przewidzianych w tym artykule nie sprzeciwia się on temu, by służby państwa członkowskiego właściwe w dziedzinie własności przemysłowej wydały dodatkowe świadectwo ochronne w odniesieniu do aktywnego składnika, określonego w zastrzeżeniach powołanego patentu podstawowego, jeżeli produkt leczniczy, którego zezwolenie na obrót przedłożono na poparcie wniosku o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego, zawiera nie tylko ten aktywny składnik, lecz także inne aktywne składniki.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.